

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115231719
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7115231719.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Vancu a členov senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a JUDr. Janky Kočišovej v spore žalobcu: STAR-CAR s.r.o., so sídlom Seňa 118, Seňa, IČO: 45 699 968, zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law Firm s.r.o, Kmeťová 26, Košice, IČO: 47 237 406 proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zast. Mgr. Dalibor Tverďák, advokát, Krmanova 1, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie 130,29 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 30Cb/44/2017-117 z 1.12.2017 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d u j e rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie zastavil v časti úroku z omeškania prevyšujúcim úrok 5,05 % ročne zo sumy 130,29 eur od 15.11.2015 do zaplatenia a paušálnej náhrady nákladov vo výške 40,00 eur (výrok I). Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 130,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy 130,29 eur od 15.11.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.) a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 99%, ktorú je povinný nahradiť žalovaný.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 23.11.2015 domáhal zaplatenia sumy 130,29 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Uviedol, že 20.8.2015 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Volkswagen Golf, EČV: KE XXXEE, rok výroby: 2005, ktoré patrilo poškodenej A. C., Lorinčík XXX, C.. (ďalej len poškodená). Poškodená nahlásila škodovú udalosť žalovanému hneď na nasledujúci deň, ktorý ju zaregistroval pod č. 8012512368. Vyššie uvedené motorové vozidlo žalobca nechal opraviť v servise STAR-CAR s.r.o., IČO: 45699968 (žalobca), pričom náklady na opravu poškodeného motorového vozidla boli vyčíslené vo výške 884,08 eur. Následne tieto náklady boli uplatnené u žalovaného faktúrou č. 2015160044 s dňom splatnosti dňa 5.10.2015. Oznamením o poistnom plnení z 5.11.2015 bolo žalobcovi oznámené, že 30.10.2015 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8012512369 s tým, že žalovaný predmetnú faktúru uznal len do výšky 587,82 eur a nepriznaná suma po odpočítaní spoluúčasti vo výške 165,97 eur predstavuje 130,29 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 13.11.2015 poškodená postúpila svoju pohľadávku vo výške 130,29 eur voči žalovanému na žalobcu. Žalobca uviedol, že kalkulácia žalovaného je stále predbežná, pričom likvidátori majú možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môžu vkladať rôzne parametre. Žalobca ako servis pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodou udalosťou.

Servis si účtoval za normohodinu 25,00 eur (bez DPH), čo je v porovnaní s ostatnými autoservismi rovnaká alebo výhodnejšia nižšia cena, a preto nepovažuje za dôvodné, že neboli uznané náklady na množstvo práce v plnej výške.

3. Žalovaný uviedol, že poistné plnenie bolo krátené z dôvodu navýšenia ceny za lakovací materiál oproti priemerným cenám v danom regióne v čase vzniku škody. Na základe obhliadky motorového vozidla technikom spoločnosti Slovepex, s.r.o., boli poistenému vyčíslené predpokladané náklady na opravu vozidla. Uvedený výpočet je vypracovaný pomocou programu AUDATEX, pričom tento program používa normy a ceny výrobcu. Žalovaný si však už v zmluvných dojednaniach vyhradzuje právo, že primeranú cenu opravy určí svojím kalkulačným programom. Žalovaný má vytvorenú sieť zmluvných opravovní, ktoré jeho kalkuláciu akceptujú. Ak si poistený rozhodne dať si vozidlo opraviť v inej ako zmluvnej opravovni, môže dôjsť k situácii, ktorá je predmetom tohto konania. Opravca fakturoval sumy ako náklady na opravu vozidla, ktorá prevyšuje náklady na opravu v porovnaní s kalkuláciou žalovaného.

4. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že 20.8.2015 bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Z. W., N.: C., rok výroby: XXXX, ktoré patrilo poškodenej A. C., L. XXX, C.. Poškodená predmetnú škodovú udalosť nahlásila žalovanému, s kým má poškodená uzatvorené havarijné poistenie a ten riadne ohlásenú škodovú udalosť zaregistroval pod č. 8012512368. Náklady na opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 884,08 eur boli uplatnené u žalovaného faktúrou č. 2015160044 s dňom splatnosti dňa 5.10.2015. Žalobcovi bolo oznámením o poistnom plnení z 5.11.2015 oznámené, že dňa 30.10.2015 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8012512369. Súd mal za to, že náklady na prácu sa vypočítajú s priznaním hodinovej sadzby účtovanej autoservisom (vrátane DPH), ktorá neprevyšuje obvyklú cenu v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla, pričom žalobca - servis v danom prípade si účtoval za normohodinu 25,00 eur/NH (bez DPH), pričom žalovaný mu priznal len 23,00 eur čo je v porovnaní s ostatnými autoservismi približne rovnaká alebo výhodnejšia a nižšia cena, preto neuznané náklady na množstvo práce v plnej výške neboli neuznané žalovaným dôvodne, nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že výška NH účtovaná žalobcom je nadhodnotená. Žalobca predložil cenníky, ktoré monitorujú ceny normohodín obvyklé v košickom regióne. Obranu žalovaného spočívajúcu v tom, že žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby považoval súd prvej inštancie za neúspešnú, nakoľko bola uzavretá zmluva o postúpení časti pohľadávky medzi postupcom A. C., K. L. XXX, C. a postupníkom STAR-CAR s.r.o., IČO: 36 486 58, kde je presne špecifikovaný predmet zmluvy - a to nezaplatenie časti pohľadávky vo výške 130,29 eur, čo predstavuje rozdiel medzi fakturovanou škodou a škodou reálne zaplatenou- žalovaným. Táto pohľadávka vychádza zo základu nevyplateného poistného plnenia podľa ust. § 797 ods.3 Občianskeho zákonníka a nárok na vznik poistného plnenia vzniká okamihom škody a neviaže sa na vykonanie opravy motorového vozidla.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia (§ 788 ods. 1, § 797 ods. 2, 3, § 422 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.) dospel súd k záveru, že poškodený vykonal všetky potrebné úkony smerujúce k poskytnutiu plnenia za opravu poškodeného vozidla, a to nahlásením škodovej udalosti, vykonaním obhliadky poškodeného vozidla, predložením faktúry č. 2015160044 vo výške 884,08 eur, a preto zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcovi sumu 130,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 130,29 eur od 15.1.2015 do zaplatenia.

6. Konanie v časti úroku z omeškania prevyšujúcim úrok 5,05 % ročne zo sumy 130,29 eur od 15.11.2015 do zaplatenia ako aj paušálnej náhrady vo výške 40,00 eur súd prvej inštancie zastavil, nakoľko žalobca vzal návrh v tejto časti späť, pred 1. pojednávaním vo veci samej.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, a keďže žalobca mal vo veci takmer plný úspech, priznal mu súd náhradu účelne vynaložených trov konania vo výške 99 %.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a žalobcu zaviazne na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania alebo, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Žalovaný zdôraznil, že sa nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a v plnom rozsahu zotrúva na svojej obrane vo vzťahu k neopodstatnenosti uplatňovaného nároku zo strany žalobcu. Predmetom uplatňovaného nároku žalobcu je nárok na poistné plnenie z havarijného poistenia motorového vozidla. Žalobca má nárok na poistné plnenie podľa dojednaných podmienok v poistnej zmluve. Žalovaný pri likvidácii poistnej udalosti postupoval v súlade s poistnou zmluvou, Všeobecnými poistnými podmienkami k poistnej zmluve a poškodenému vyplatil celé poistné plnenie. Podpisom poistnej zmluvy poškodený vyslovil súhlas so znením zmluvných dojednaní a Všeobecných poistných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel a zároveň vyhlásil oboznámenie sa s ich obsahom, pričom z čl. IX. ods. 2 Zmluvných dojednaní vyplýva, že primeranými nákladmi na opravu nie sú zmluvné ceny dohodnuté medzi opravovňou a poisteným okrem prípadov, ak zmluvná cena za opravu motorového vozidla v autoopravovni neprekročí podmienky dohodnuté v týchto Všeobecných poistných podmienkach. Teda poisťovňa nie je povinná hrať akékoľvek zmluvne dojednané ceny medzi servisom a poškodeným, t.j. poistený nemá (a z povahy veci ani nemôže mať) automaticky nárok na poistné plnenie vo výške faktúry vystavenej servisom. Účelne vynaložené náklady účtované podľa opravcu sa porovnávajú s autorizovaným a certifikovaným kalkulačným programom nákladov na opravu, pričom kalkuláciu nákladov na opravu vypracoval žalovaný, a to s použitím autorizovaného a certifikovaného kalkulačného programu avšak súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou nijakým spôsobom nezaoberal.

10. Žalovaný poukázal na Oznámenie o poistnom plnení z 05.11.2015, z ktorého vyplýva, že poskytol primerané náklady na cenu práce vo výške 23,00 eur/NH s DPH, primerané náklady na lakovací materiál (lakovacia konštanta 110%) a priznané servisom dokladované náhradné diely. Žalobca si pri nákladoch na prácu fakturoval sumu 30,00 eur/NH s DPH, avšak žalovaný za účelom preukázania výšky ceny prác pre opravu motorového vozidla zn. Volkswagen Golf, EČV: C r.v. 2005 vykonal dopyt na neautorizované autoservisy v košickom regióne a mal preukázané, že priemerná cena práce v danom čase k predmetnému motorovému vozidlu predstavuje 19,88 eur za jednu normohodinu bez DPH, t.j. 23,86 eur za jednu normohodinu s DPH. Teda priemerná cena práce v danom čase k predmetnému motorovému vozidlu bola nižšia o 6,14 eur za jednu normohodinu s DPH ako tá, ktorú si fakturoval žalobca. Podľa žalovaného výsledkom vykonaného dopytu bolo jednoznačne preukázané, že cena práce, ktorú si fakturoval žalobca bola nadhodnotená. Súd prvej inštancie sa však s výsledkom vykonaného dopytu nijakým spôsobom nezaoberal a bez akéhokoľvek vysvetlenia v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaný nepreukázal, že výška NH účtovaná žalobcom je nadhodnotená.

11. Je zrejmé, že nepriznaná suma poistného plnenia predstavuje sumu 130,29 eur s DPH, avšak nepriznané poistné plnenie pri nákladoch na prácu predstavuje sumu 169,34 eur s DPH, pričom táto suma pozostáva zo sumy 63,00 eur s DPH (nepriznaná suma z dôvodu neprimeranej sumy ceny práce) a zo sumy 106,34 eur s DPH (nepriznaná suma z dôvodu neprimeraného množstva práce v rozsahu 2,1 NH). Pri nákladoch na lakovací materiál žalovaný poskytol poistné plnenie v sume 298,59 eur s DPH, čo je o 39,07 eur viac ako si fakturoval žalobca. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že poistné plnenie pri lakovacom materiáli vypočítava program Audatex. Pre výpočet spotreby lakovacieho materiálu sú v požadovanej výške zahrnuté všetky materiály, ktoré sú potrebné na to, aby boli riadne vykonané pracovné operácie súvisiace s lakovaním. Náklady na lakovací materiál sú vypočítané v závislosti na skutočnej spotrebe, pričom pri výpočte sa vychádza podľa plochy jednotlivých dielov.

12. S poukazom na čl. IX. ods. 4 Zmluvných dojednaní má žalovaný za to, že poisťovňa si vyhradzuje právo určiť opravovňu, v ktorej sa má oprava vykonať a ak oprava nebude vykonaná v opravovni určenej

poisťovňou, poisťovňa pri výpočte náhrady škody uplatní ceny platné v určenej opravovni. Teda v zmysle predmetného ustanovenia si poistený môže nechať poškodené motorové vozidlo opraviť aj v inom ako zmluvnom, resp. autorizovanom servise, zároveň je však poistený poučený o tom, aká bude cena za opravu motorového vozidla. Primeranými nákladmi na opravu nie sú a z logiky poistenia ani nemôžu byť akékoľvek zmluvné ceny dohodnuté medzi poisteným a servisom (článok IX. ods. 2 Zmluvných dojednaní). Navyše žalobcom je samotný servis, ktorý faktúru vystavoval, a preto v danom prípade je možné postup servisu hodnotiť ako zjavné zneužitie práva, ktorý si voči žalovanému uplatňuje zjavne neprimerané náklady za cenu práce a žalovaný by mu mal tieto práce uhradiť. Tento postup servisu by mal mať odôvodnenie v tom, že cena prác bola dojednaná medzi poisteným a žalobcom. Následne servis (nie poistený) si rozdiel medzi primeranými nákladmi a dojednanými (ak boli dojednané) uplatňuje voči žalovanému. Oprávnenosť vystavenia spornej faktúry žalobca odvodzuje od slobody podnikania (nie od dohody s poisteným), avšak realizácia slobody podnikania nemôže zasahovať do práv tretích subjektov. Uvedeným postupom dochádza zároveň k deformácii trhových podmienok, keďže poisteného zákazníka servisu „nezaujímá“ slobodne stanovená cena (marža) servisu, pretože túto by predsa mala v celom rozsahu uhradiť poisťovňa, a tak sa zjavne neprimeraná cena, začne navonok javiť ako primeraná a obvyklá. To má v konečnom dôsledku vplyv na každého spotrebiteľa, ktorý chciac-nechciac je nútený z času na čas využiť služby servisu. Úplný zoznam partnerských opravovní žalovaného na celom území SR je verejne dostupný na webovej stránke žalovaného, ako aj v každej jeho pobočke a navyše pri obhliadke dostáva poškodený konkrétny zoznam opravovní v danom regióne pre daný typ a značku motorového vozidla. Upraviť práva a povinnosti medzi poisťovateľom a poistníkom je založené na zásade zmluvnej voľnosti a zmluvnej slobody. Predsa žiaden poistník nie je nútený uzatvárať zmluvný vzťah so žalovaným a žiadnemu poistníkovi sa nebráni, aby sa náležite oboznámil so všetkými poistnými podmienkami.

13. Ďalej žalovaný citujúc ust. § 220 ods. 2 CSP poukázal na skutočnosť, že odôvodnenie rozhodnutia musí byť jasné, zrozumiteľné, výstižné a presvedčivé. Obsahom práva na spravodlivú súdnu ochranu je aj právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky nastolené účastníkom v priebehu konania. Odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny.

14. Žalovaný v konaní namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení časti pohľadávky z 13.11.2015 z dôvodu jej neurčitosti, ako aj z dôvodu neexistencie postupovanej pohľadávky. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky suma 130,29 eur predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou (faktúra servisu) a škodou reálne zaplatenou poisťovňou (má sa jednať o nárok na náhradu škody). Právnym titulom uplatneného nároku v tomto konaní je však poistné plnenie z havarijného poistenia. Poistený z havarijného poistenia má nárok na poistné plnenie v súlade s uzatvorenou poistnou zmluvou. Nárok z havarijného poistenia, tak nie je nárokom na náhradu skutočnej škody. Taktiež je zmätočné a tým aj neurčité ust. čl. I. bod 2 Zmluvy o postúpení pohľadávky, kde je predmet zmluvy vymedzený ako postúpenie nezaplatennej časti pohľadávky, pričom suma časti pohľadávky je rovnaká ako celá pohľadávka v zmysle čl. I. bod 1 zmluvy. Vzhľadom na uvedené žalovaný nemôže súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie o tom, že Zmluvou o postúpení pohľadávky z 13.11.2015 došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

15. Súd prvej inštancie nezaujal žiadne stanovisko k špecifikácii nepriznanej sumy poistného plnenia vo výške 130,29 eur a rovnako sa nezaoberal ani skutočnosťou, že pri nákladoch na lakovací materiál žalovaný poskytol o 39,07 eur viac ako si fakturoval žalobca. Z bodu 19 odôvodnenia rozsudku vyplýva, že pri stanovení ceny práce pre opravu daného typu a značky motorového vozidla súd prvej inštancie vychádzal výlučne z cien predložených žalobcom a k žalovaným predloženému výsledku dopytu nezaujal žiadne stanovisko, len nekriticky prebral tvrdenia žalobcu o cenách normohodín obvyklých v danom regióne. Z predložených cenníkov servisov zo strany žalobcu žiadnym spôsobom nevyplýva cena prác pre opravu motorového vozidla Volkswagen Golf, r.č. 2005 pri oprave v roku 2015, a ani nie je zrejmé, pre ktoré obdobie sú dané cenníky platné. Z obsahu vykonaného dopytu predloženého žalovaným vyplýva, že servisy boli dopytované na cenu práce, ktorú účtujú bežne v rámci svojej obchodnej činnosti pre konkrétne obdobie vykonania opravy. V odôvodnení rozhodnutia sa súd prvej

inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal s vyššie uvedenými námietkami žalovaného a listinnými dôkazmi predloženými žalovaným.

16. Taktiež podľa žalovaného sa nemožno stotožniť ani s rozhodnutím súdu o trovách konania, keďže súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil, ako sa dopracoval k priznanej náhrade trov konania v rozsahu 99%.

17. Žalovaný nesúhlasí s nezohľadnením paušálne náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur, ako ani úrokov z omeškania do sumy žalobou uplatnenej pohľadávky žalobcom. V tejto súvislosti poukázal na znenie ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Súd prvej inštancie teda nepostupoval pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov súdneho konania správne, nakoľko pri rozhodovaní zjavne nezohľadnil príslušenstvo pozostávajúce z úroku z omeškania a paušálnej náhrady. Na podporu svojich tvrdení, žalovaný poukázal na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 23Cdo/2585/2015, rozhodnutie NS SR z 27.9.2012 sp.zn. 7MCdo/15/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27.1.2011 sp.zn. 6Co/95/2010 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/363/2014 z 11.6.2014 a má za to, že úrok z omeškania je vždy kapitalizovateľný ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Paušálna náhrada nákladov bola bezpochyby vyčíslená už v podanom návrhu na začatie konania a žaloba v časti paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur a úroku z omeškania vo výške prevyšujúcom úrok 5,05% bola vzatá späť bez toho, aby žalovaný akýmkoľvek spôsobom procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti. Teda zjavne bola žaloba v tomto rozsahu podaná nedôvodne, čo je v zmysle zásady spravodlivosti nevyhnutné zohľadniť aj vo výške náhrady trov súdneho konania (viď. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 25.10.2017 sp.zn. 4Cob/60/2017).

18. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným, predstavuje krátenú časť poisťného plnenia, ktoré si uplatnil poškodený na základe uzatvorenej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla so žalovaným a ktorú postúpil na žalobcu zmluvou o postúpení časti pohľadávky. Poukázal na poisťnú zmluvu o havarijnom poistení, Oznámenie o ukončení poisťnej udalosti (z ktorého vyplýva krátenie poisťného plnenia vo výške 130,29 eur), faktúru č. 2015160044 a má za to, že zo strany poisťného nedošlo k žiadnemu porušeniu povinnosti. Poškodený (poistený) splnil všetky povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, ako aj z právnej úpravy smerujúcej k poskytnutiu plnenia za opravu poškodeného motorového vozidla.

19. Citujúc ust. § 799 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka žalobca tvrdí, že k naplneniu dôvodov krátenia musia byť obligatórne a kumulatívne splnené podmienky:

- vedomé porušenie povinnosti, pričom je potrebné skúmať vedomosť poisťného o existencii určitej povinnosti, ktorej dodržiavanie sa od neho vyžaduje (poistený, resp. žalobca nemal a ani nemá vedomosť o žiadnych iných povinnostiach, ktoré by mu vyplývali zo zákona alebo poisťných podmienok) a vedomosť poisťného o tom, že určitú povinnosť porušuje (vzhľadom na skutočnosť, že poistený t.j. žalobca nemal ani požadovanú povinnosť, nemohol mať ani vedomosť o tom, že niečo porušuje). Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca zdôraznil, že či išlo o vedomé porušenie povinností a či v dôsledku toho nastali uvedené následky, musí preukázať poisťiteľ, t.j. žalovaný.

- podstatný vplyv - porušenie povinnosti malo rozhodujúci význam spomedzi príčin, ktoré spôsobili vznik poisťnej udalosti a tým aj rozsah jej následkov. Nestačí preukázať, že medzi porušením povinnosti a poisťnou udalosťou existuje príčinná súvislosť, je potrebné preukázať, že táto príčinná súvislosť mala podstatný vplyv.

- vplyv na vznik poisťnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poisťnej udalosti - nepredloženie akýchkoľvek dokladov alebo informácií, nemá vplyv na vznik alebo zväčšenie rozsahu následkov poisťnej udalosti, nakoľko v čase predkladania akýchkoľvek dokladov k poisťnej udalosti už poisťná udalosť nastala a dochádza už iba k odstráneniu následkov. Rozsah následkov bol v danom prípade ustanovený zápisom o obhliadke, ktorý bol podkladom pre kalkuláciu a následnú fakturáciu nákladov na opravu.

- medzi porušením uvedených povinností a vznikom poisťnej udalosti (zväčšením rozsahu jej následkov) je daná príčinná súvislosť.

20. Zdôraznil, že ak žalovaný kráti poistné plnenie, jeho konanie musí mať oporu v poistných podmienkach alebo v zákone, nemôže sa jednať o svojvoľu žalovaného, o subjektívny názor. Teda konaním žalobcu nedošlo a ani nemohlo dôjsť k žiadnemu porušeniu jeho povinností, a naplneniu skutkovej podstaty ust. § 799 OZ, ktoré by tak odôvodňovalo postup žalovaného, t.j. krátenie poistného plnenia. Žalobca neporušil žiadnu povinnosť, naopak žalovaný krátil poistné plnenie v rozpore s ustanoveniami Ústavy SR, Občianskeho zákonníka. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 23Cdo/4166/2010 a sp.zn. 32Odo/904/2003.

21. S poukazom na ust. § 788 ods. 1, 3 OZ je nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá poistná zmluva, obsahom ktorej bolo havarijné poistenie poškodeného motorového vozidla VW Golf, EČV: C Zároveň bola dojednaná povinnosť žalovaného poskytnúť žalobcovi poistné plnenie v rozsahu ak dôjde k poškodeniu, zničeniu motorového vozidla alebo jeho obvyklej výbavy akoukoľvek udalosťou s výnimkou výluk výslovne uvedených vo Všeobecných poistných podmienkach alebo v príslušných zmluvných dojednaniach. V súvislosti s čl. IX. bod 2 a 4 druhá veta Zmluvných dojednaní žalobca poukázal na skutočnosť, že medzi odporúčanými autoservismi žalovaného, sa nachádza aj autoservis KAR&LAK J&P s.r.o., ktorého cenník žalobca predložil spolu so žalobou, čím preukázal primeranosť ceny práce za normohodinu žalobcu, nakoľko uvedený servis a žalobca majú v týchto prípadoch stanovenú cenu práce za normohodinu vo výške 25,00 eur bez DPH. Teda žalovaný nekonal v súlade s ustanoveniami Zmluvných dojednaní, ak cenu práce normohodiny krátil na 23,00 eur s DPH, keď v ním určenej resp. odporúčanej opravovni je cena stanovená na 25,00 eur s DPH, teda totožne ako si ju účtoval žalobca. Žalovaný resp. poisťovňa svojvoľne porušuje aj vlastné Zmluvné dojednania pre havarijné poistenie.

22. Podľa žalobcu, žalovaný vykonal dopyt a predložil ceny servisov z Rožňavy, Trebišova, Nového Slovenského Mesta a Krompách (napr. AUTOSERVIS KALINIČ spol. s r.o., N. AUTOSERVIS AUTOLAK, WEXIM TRUCK s.r.o. atď.), pričom ide o mestá menšie či rozlohou ako aj počtom obyvateľov. Nie je správne a ani úplne možné porovnávať ceny v týchto mestách s cenami v Košiciach, nakoľko je tu iná cenová ekonomická hladina ako aj životná úroveň, kedy vo väčších mestách sú ceny iné, resp. vyššie ako v menších mestách v čom je odzrkadlená notorieta že „život“ vo väčších mestách je drahší. Samozrejme, aj opravovne a servisy v týchto menších mestách sa podieľajú v podnikateľskom trhu na tvorbe obvyklej ceny, tá sa však určuje finančnou sumou od - do, nie aritmetickým priemerom, ako to prezentuje žalovaný aj vo svojom odvolaní.

23. Žalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že „je potrebné zdôrazniť, že poistné plnenie pri lakovacom materiáli vypočítava program Audatex. Pre výpočet spotreby lakovacieho materiálu sú v požadovanej výške zahrnuté všetky materiály, ktoré sú potrebné na to, aby boli riadne vykonané pracovné operácie súvisiace s lakovaním. Náklady na lakovací materiál sú vypočítané v závislosti na skutočnej spotrebe, pričom pri výpočte sa vychádza podľa plochy jednotlivých dielov.“ K tomuto tvrdeniu žalobca uviedol, že aj napriek tomu, že sa žalovaný počas celého konania odvoláva na program Audatex a na znenie svojich Zmluvných dojednaní pre HP, kde sa uvádza, že „účelne vynaložené náklady na náhradné diely a materiál, účtované podľa opravcu sa posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkulačným programom nákladov na opravu“, nikde neuvádza, o aký kalkulačný program by malo ísť, čo je v súlade s výkladovými pravidlami v neprospech žalovaného. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 9C/212/2014 z 29.7.2015.

24. Navyše žalovaný krátil poistné plnenie aj čo do lakovacieho koeficientu, ktorý svojvoľne stanovil vo výške 110%. Takto určenú lakováciu konštantu považuje žalobca za nedostatočnú a neprimeranú, nakoľko táto v sebe nezahŕňa pomocné materiály, ktoré sú na lakovanie motorového vozidla nevyhnutné, ako napr. šmirgel, pigmenty a riedidlá, acetón atď. Priznať výšku lakovacej konštanty 100% nepovažuje za správne, nakoľko servis postupoval pri lakovaní podľa postupu výrobcu v súlade s presným odtieňom motorového vozidla, ktoré je určené špecifickým číslom - kódom farby, nachádzajúcim sa na motorovom vozidle a pritom je potrebné zohľadniť aj pomocné materiály používané pri lakovaní a lakovacia konštantna by mala byť aspoň vo výške 120%. Vo vzťahu k lakovaniu a lakovacej konštantne, pri konkrétnej opravě motorového vozidla s ohľadom na mieru a charakter jeho poškodenia musí žalovaný

pri krátení poisťného plnenia uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovnícky koeficient, ako ten, ktorý použil žalobca, čo však žalovaný v predmetnej právnej veci neuviedol. (viď. rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 11C/64/2013 a Odborné vyjadrenie č. 65/2017 T. vypracované pre účely súdneho konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp.zn. 4C/206/2016).

25. K ďalšej námietke žalovaného spočívajúcej s vyhradením si práva určiť opravovňu, žalobca uviedol, že poisťovňa resp. žalovaný nie len, že navodzuje dojem narušenia zdravého podnikateľského prostredia a poškodzovania hospodárskej súťaže, ale aj odporuje svojmu vlastnému konaniu, kedy medzi „určenými“ opravovňami je autoservis KAR&LAK J&P s.r.o., ktorý má stanovenú cenu normohodiny rovnako ako žalobca. Žalovaný nemôže tvrdiť resp. nútiť poškodených resp. poistených, aby si dali opraviť svoje poškodené motorové vozidlo do ním určených servisov, ktoré on uzná ako „partnerské“, „autorizované“, „zmluvné“. V tejto súvislosti žalobca citoval ust. § 4 zák.č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a má za to, že protisúťažný efekt majú nielen dohody medzi priamymi konkurentmi (horizontálne dohody) ale aj vertikálne dohody medzi podnikateľmi, ktorí pôsobia na iných stupňoch distribučného reťazca, napr. vo vzťahu dodávateľ - odoberateľ, či poisťovňa - „autorizovaný“ servis, dochádza k obmedzovaniu súťaže pre menšie resp. „neautorizované“ servisy, ktoré za tú istú prácu, iba preto, že nemajú dohodu s poisťovňou, dostanú iba poisťovňou priamo určenú sumu vo výške 23,00 eur(NH s DPH).

26. Ďalej žalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že „Primeranými nákladmi na opravu nie sú a z logiky poistenia ani nemôžu byť akékoľvek zmluvné ceny dohodnuté medzi poisteným a servisom. Navyše je potrebné si uvedomiť, že žalobcom je samotný servis, ktorý faktúru vystavoval. V uvedenom prípade je možné postup servisu hodnotiť ako zjavné zneužitie práva, ktorý si voči žalovanej uplatňuje zjavne neprimerané náklady za cenu práce a žalovaná by mu mala tieto uhradiť...“. Žalobca má za to, že primerané náklady na cenu práce v súlade s čl. IX. ods 2 písm.b/ riadne preukázal predložením cenníkov iných autoservisov v danom regióne (pričom jeden z nich je aj servis odporúčaný žalovaným). Je absurdné, ako si môže žalovaný dovoliť tvrdiť, že žalobca sa dopustil zneužitia práva, keď práve samotný žalovaný zneužíva právo, ohýba právne normy, porušuje vlastné zmluvné dojednania a neodôvodnene kráti poisťné plnenie, nešetří poisťné udalosti riadne tak ako by mal, nepreukazuje ním tvrdené skutočnosti sám a ešte sa toto snaží prenášať na súd, ako aj v tomto prípade, kedy na pojednávaní konanom 8.9.2017 sa žalovaný domáhal, aby súd vykonal dopyt smerom k servisom, aby bola preukázaná odôvodnenosť krátenia poisťného plnenia, pričom pojednávanie muselo byť odročené práve z tohto dôvodu, aby žalovaný mohol preukázať ním tvrdené skutočnosti, čím sa v dôsledku konania žalovaného predĺžilo súdne konanie, čo odporuje princípom hospodárnosti a efektívnosti vedenia súdnych konaní.

27. Žalovaný tiež uviedol, že „Uvedeným postupom dochádza zároveň k deformácii trhových podmienok, keďže poisťného zákazníka servisu „nezaujímá“ slobodne stanovená cena (marža) servisu, pretože túto by predsa mala v celom rozsahu uhradiť poisťovňa, a tak sa zjavne neprimeraná cena, začne navonok javiť ako primeraná a obvyklá. To má v konečnom dôsledku vplyv každého spotrebiteľa, ktorý chtiac-nechtiac je nútený z času na čas využiť služby servisu“. Takéto nazeranie na danú situáciu je celkom nesprávne a nelogické, každá osoba, ktorá sa dostane do situácie, kedy si musí dať opraviť motorové vozidlo v dôsledku poisťnej udalosti, zváži služby ktorého servisu využije, a či sa s opravou poškodeného motorového vozidla obráti na drahší servis, cenník ktorých sú prílohou žaloby, alebo či sa obráti na servis, ktorého ceny sú výhodnejšie, ako je tak tomu v tomto prípade.

28. K žalovaným namietanej aktívnej vecne legitimácie, žalobca uviedol, že postúpenie pohľadávky je z povahy veci vždy spojené s prevodom subjektívneho práva na plnenie, ktoré vyplýva zo záväzkového vzťahu a má relatívny charakter. Určitosť obsahu zmluvy sa posudzuje predovšetkým z hľadiska jednoznačného identifikovania a vymedzenia postupovanej pohľadávky. V predmetnom prípade postupca/ poistený t.j. veriteľ postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému t.j. sumu vo výške 130,29 eur s prísl., ktorá mu mala byť vyplatená z titulu nároku na poisťné plnenie z poisťnej udalosti č. 8012512368 na postupníka, t.j. žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať neuhradenú pohľadávku od žalovaného. takýto postup je v právnej praxi bežný a súdmi akceptovateľný. Žalovaný v konaní namietal aktívnu vecnú legitimáciu z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 13.11.2015 z dôvodu jej „neurčitosti“ ako aj z dôvodu „neexistencie“ postupovanej pohľadávky.

Žalobca má za to, že preukázal ako aj určitosť tak aj existenciu postupovanej pohľadávky, s čím sa vysporiadal aj súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je jasne zreteľná jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Je potrebné zdôrazniť, že odôvodnenie rozhodnutia nemá byť sumarizáciou celého obsahu súdneho spisu alebo všetkých písomných podaní sporových strán. Predložená zmluva o postúpení pohľadávky je platná a účinná, pričom riadne zakladá aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v spore ako to správne vyhodnotil aj súd prvej inštancie. V aplikačnej praxi je nevyhnutné aplikovať aj princíp preferencie platnosti právnych úkonov. Právne úkony sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný. Neplatnosť právneho úkonu je reštriktívnou výnimkou, ku ktorej možno interpretačne dospieť iba v prípade, ak konkrétny úkon za žiadnych okolností neobstojí ako platný. Na podporu svojich tvrdení žalobca dal do pozornosti odvolaciemu súdu rôznu judikatúru - R (ČR) 27/2008, NS ČR sp.zn. 29Odo/775/2004, Nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 640/2014 z 1.4.2015, uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo/132/2007, Nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 242/07, Nález ÚS SR sp.zn. I. ÚS 243/07, rozsudok NS SR sp.zn. 1M Obdo V/6/2006 a uznesenie NS ČR sp.zn. 33Cdo/4155/2011.

29. Čo sa týka náhrady trov konania, k tomu žalobca uviedol, že rozhodujúci je úspech v uplatnenej istine, a to bez príslušenstva. Aj žalobca pri vyčíslívaní trov konania v podanej žalobe vychádzal iba z istiny, nie aj z príslušenstva, taktiež aj súdny poplatok je vyrubovaný z istiny a nie príslušenstva. Zároveň úrok z omeškania je v žalobnom návrhu zadefinovaný iba v neurčitej výške - „do zaplatenia“, nakoľko žalobca nikdy nevie odhadnúť, kedy dôjde k zaplateniu pohľadávky. V zmysle uvedeného, ako aj v súlade so spravodlivým procesom a dobrými mravmi, úspech vo veci je potrebné posudzovať podľa objektívnych skutočností a podľa istiny, nie však príslušenstva (viď. uznesenie NS SR sp.zn. 2MCdo/13/2014, Nález Ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 2904/16, uznesenie NS SR z 27.11.2008, sp.zn. 6Obo/243/2007. Podľa žalobcu pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba rozlišovať, čo je základný nárok (istina) a čo je sprevádzajúce (príslušenstvo). Každý neúspech žalobcu ohľadne príslušenstva žalovanej sumy, nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný, resp. paušálne považovaný za neúspech vo veci, takéto nazeranie by bolo v rozpore so spravodlivosťou, dobrými mravmi. Úspech vo veci má súd skúmať čo do objektívneho právneho základu veci vo vzťahu k predmetu sporu.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že z priebehu súdneho konania je zrejmé, že žalovaný krátil poisťné plnenie neodôvodnene, nepreukázateľne, podľa svojej ľubovôle bez náležitého odôvodnenia. Žalobca resp. poisťený/poškodený si z poisťnej udalosti splnil všetky povinnosti ustanovené mu či právnymi normami, či zmluvnými dojednaniami pre havarijné poistenie. Poisťovňa, resp. žalovaný takýmto svojím konaním dokonca popiera základný zmysel poistenia, ktorým je eliminovať, alebo aspoň zmierniť negatívne následky rôznych udalostí, ktoré môžu nastať. Podstatou poistenia je prenos finančných dopadov rizika z jeho nositeľa na iný subjekt - poisťovňu. Poistenie síce nemôže ovplyvniť výskyt náhodných udalostí a vznik škôd, môže však pomôcť pri vyrovnávaní sa s ich dôsledkami. Okrem iného sa žalovaný snažil presunúť svoje vlastné dôkazné bremeno na súd, čo je v absolútnom rozpore s princípmi súdnych konaní, pričom v dôsledku takéhoto jeho konania sa zbytočne, nehospodárne predĺžilo súdne konanie.

31. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

32. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním z 27.3.2018, ktorý zotrváva na argumentácii týkajúcej sa námietky aktívnej vecnej legitimácie z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a argumentácie týkajúcej sa nesprávneho rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania.

33. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového

poriadku (ďalej len „CSP“). Vec prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

34. Žalovaný odôvodnil podané odvolanie dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, a h/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

35. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa čl. 6 ods. 1 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konanie) t.j., aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania.

36. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov patrí medzi vady konania v zmysle citovaného ustanovenia, pretože nepreskúmateľnosť rozhodnutia bráni účastníkovi konania v možnosti brániť sa proti príslušnému rozhodnutiu. Rozhodnutie je nepreskúmateľné, ak pre jeho nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov v jeho odôvodnení nie je možné zistiť ako súd dospel k záverom, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ako dospel k samotnému rozhodnutiu v danej veci.

37. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

38. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný vtedy, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tento odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd posúdi vec po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom nezodpovedá ust. § 191 ods. 1 CSP, pretože súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania a nevyšli najavo inak alebo neprihliadol na rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo inak alebo že je v hodnotení dôkazov alebo skutočnosti z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti a pravdivosti logický rozpor.

39. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav, to znamená, že právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

40. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd uvádza:

41. Na motorovom vozidle právneho predchodcu žalobcu vznikla škoda a žalovaný je preto povinný na základe zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla poskytnúť poistné plnenie.

42. V konaní bolo nepochybné preukázané, že na základe platnej zmluvy došlo k postúpeniu uplatnenej pohľadávky vlastníkom vozidla na žalobcu a je právne bezvýznamné, že ním je práve servis, ktorý opravu vykonal.

43. Žalovaný dôveryhodne nespochybnil cenu opravy, ktorá aj podľa názoru odvolacieho súdu sa nevymyká priemerným cenám v danom regióne pre dané vozidlo.

44. Treba poznamenať, že program Audatex môže stanoviť cenu opravy orientačne a nemôže zohľadniť všetky rozhodné skutočnosti.

45. Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá príslušným ustanoveniam zákona a doterajšej už ustálenej súdnej praxe.

46. Napokon aj rozhodnutie o náhrade trov konania zodpovedá ustanoveniu § 255 CSP.

47. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške priznaných trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p.. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) /§ 428 C.s.p./.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).